

5. Lot și familia sa

(Geneza 11.31; 12.4, 5; 13; 14; 18 și 19)

Istoria acestei familii este una dintre cele mai triste relatări din Biblie. Când Avram și Sarai au plecat din Haran, l-au luat cu ei și pe Lot. Era un nepot al lui Avram. Probabil, era încă necăsătorit și era considerat astfel ca aparținând de casa lui Avram. Lot a făcut împreună cu Avram toate călătoriile, chiar și cea în Egipt. Acolo a obținut o turmă și a devenit proprietar independent de turme, dar a rămas în imediata apropiere a lui Avram. Când a apărut ceartă între cele două grupe de păstori, Avram a propus să se despartă. Lot nu l-a lăsat pe unchiul său să aleagă, așa cum s-ar fi convenit, ci a ales pentru sine ținutul roditor al Iordanului. A plecat spre răsărit și și-a întins corturile până la Sodoma, deși știa că oamenii de acolo erau răi și mari păcătoși înaintea lui Dumnezeu.

Mai târziu s-a așezat în cetate. A împărtășit soarta locuitorilor cetății și a devenit un prins al împăratului Chedorlaomer. Avram a intervenit și l-a eliberat. În ciuda acestei lecții serioase, Lot s-a reîntors în Sodoma, unde și-a câștigat chiar un loc printre demnitarii cetății. El „ședea la poartă“, locul în care se exercita conducerea (Geneza 19).

Putem probabil presupune că și-a găsit soția în Sodoma. Ea era foarte legată de această cetate, iar mai târziu nu s-a putut despărți de cetate. Astfel, Lot a devenit un cetățean cu domiciliu stabil în această cetate, în timp ce Avraam locuia cu ai săi în corturi și avea părtășie cu Dumnezeul Său la altar.

Ce contrast între cele două familii! Cine era mai fericit? Această întrebare cere un răspuns. Ceea ce scrie apostolul Petru în a doua sa epistolă este foarte semnificativ: „și, după ce a prefăcut în cenușă cetățile Sodomei și Gomorei, le-a condamnat la pieire, dând un exemplu celor care ar trăi fără evlavie; și l-a salvat pe dreptul Lot, cel foarte întristat de purtarea destrăbălată a celor nelegiuiți (pentru că acel om drept, locuind printre ei, prin vedere și auzire, își chinuia zi după zi sufletul drept, cu faptele lor fără de lege)...“ (2 Petru 2.6-8). Cum a rezistat acel bărbat acolo? Dar el nu este singurul. Gândirea lumească și alegerea unui partener de viață greșit pot și acum să aibă o influență fatală asupra unui credincios.

Dacă citim Geneza 19, observăm care erau cele mai mari păcate în Sodoma. Se pare că în acea cetate, homosexualitatea nu era o excepție, ci devenise o obișnuință generală printre bărbați. Suntem confrunțați aici cu o temă foarte actuală a zilelor noastre. Într-o carte despre căsnicie și viața de familie, acest subiect nu poate rămâne neamintit, chiar dacă nu putem intra în toate problemele etice și sociologice. Ne limităm la ceea ce spune Scriptura despre acest subiect. Geneza 19 și 2 Petru 2 vorbesc foarte clar despre aceasta.

Și Pavel a scris în legătură cu acest subiect. În Romani 1.24-27 vorbește despre „necurăție, ca să-și dezonoreze trupurile între ei înșiși, ca unii care au schimbat adevărul lui Dumnezeu în minciună și s-au închinat și au slujit creaturii în locul Creatorului, care este binecuvântat pentru totdeauna! Amin. De aceea, Dumnezeu i-a lăsat pradă unor patimi josnice; pentru că și femeile lor au schimbat întrebuițarea naturală în cea împotriva naturii; și în același fel și bărbații, părăsind întrebuițarea naturală a femeii, s-au aprins în pofta lor unii pentru alții, bărbați cu bărbați, făcând lucruri de rușine și primind în ei înșiși răsplata cuvenită abaterii lor.“

Gândul auzit în prezent în multe locuri este acela că în cazul homosexualității nu este vorba de păcat, ci că acești oameni sunt „altfel“ din naștere. Mulți din zilele noastre refuză să considere păcat degenerările cu care a fost confruntat Lot în Sodoma și spre care indică Pavel în textul citat.

Ei spun: „Oamenii sunt altfel și trebuie să aibă libertate deplină pentru a-și trăi felul lor de a fi altfel.“

Urmarea acestei argumentații ar fi că și incendiarii și cleptomanii ar trebui lăsați să-și facă de cap; incendierea și furtul lor rezultă numai din faptul că sunt altfel! Dar aceasta ar duce la daune materiale mari, iar cauzarea de daune materiale pare să fie mult mai gravă decât cauzarea dezastrului moral.

Predicatorii, învățătorii și educatorii se pot acum declara nestingheriți de partea acestui alt fel de a fi și să trăiască în public conform acestui fel de a fi. Cei maturi și copiii sunt expuși acestor influențe. Situația devine la fel ca în Sodoma. Când Lot nu a vrut să facă ceea ce făceau ceilalți și a dorit să-i protejeze pe vizitatorii săi, i s-a spus: „Acesta a venit să locuiască aici temporar și mereu este judecător“ (Geneza 19.9). El trebuia să fie adus la tăcere. Cine vorbește acum contra acestei teorii și practici îngrozitoare trebuie să fie discriminat și adus la tăcere. Nimeni nu se îndoiește de faptul că există oameni care s-au născut cu anomalii corporale și spirituale. Trebuie salutat faptul că există instituții și oameni care se implică în mod deosebit pentru astfel de oameni. Dar în Sodoma nu era vorba de alt fel de a fi firesc, ci despre degenerare. Această apariție o vedem și astăzi. Odinioară, acest păcat se făcea în ascuns și era condamnat în public. Acum, o minoritate în creștere pledează în public pentru „dreptul“ ei și amenință temelia unei societăți, în care și creștinii au libertatea să trăiască după principiile biblice. Să păstrăm în cinste principiile căsniciei și să avertizăm cu privire la toate învățăturile și practicile care le-ar putea periclita!

La rugăciunea lui Avraam, Dumnezeu a dorit să-l salveze pe Lot. Dar pentru aceasta trebuia să o rupă cu locuitorii acelei cetăți și să plece din Sodoma. În această ofertă a fost inclusă și familia lui Lot. Și aici găsim expresia „tu și casa ta“, la fel ca la Noe și în multe alte locuri. De casa lui Lot țineau soția lui, copiii lui și soții/soțiile acestora.

Noe a avut o anumită autoritate morală, încât familia sa formată din persoane mature a ascultat de el și s-a lăsat salvată. La Lot a fost altfel. Ginerii săi nu au vrut să părăsească Sodoma. Au pierit din vina lor. Pentru Lot a fost o experiență umilitoare să nu fie luat în serios de ei. Cu siguranță, comportamentul său a fost motivul pentru aceasta. Ce lecție serioasă pentru toți tații credincioși!

Dar nici Lot nu s-a putut despărți ușor de Sodoma. El a ezitat și îngerii au trebuit să-i prindă pe el și pe ai săi de mână și să-i conducă afară din cetate. Viața spirituală nesănătoasă din Sodoma l-a influențat atât de mult, încât a fugit mai degrabă în cetatea mică Țoar, decât în munți, așa cum i s-a spus la început.

Cu soția sa, lucrurile au stat și mai grav. După ce a ieșit din cetate, nu s-a putut despărți de ea. A rămas în spatele soțului și a fiicelor ei, s-a uitat în urmă și a devenit un stâlp de sare. Această privire înapoi era contra poruncii lui Dumnezeu (versetul 17) și deci neascultare. Cu privire la judecata viitoare, Domnul Isus a rostit cuvintele grave: „Amintiți-vă de soția lui Lot“ (Luca 17.32).

Să ne gândim și noi la ea! Unită cu un soț credincios, chiar dacă un om duhovnicesc slab, acestei femei i-a fost oferită posibilitatea să fie salvată. Ea a ieșit din Sodoma, dar nu a ajuns la locul de salvare și a devenit un stâlp de sare. Istoricul Flavius Josephus istorisește că acel stâlp de sare mai exista pe vremea sa.

Când a sosit în Țoar, Lot nu a îndrăznit să rămână acolo, ci s-a refugiat în munți și a locuit într-o peșteră cu cele două fiice. Apoi s-a petrecut ceva foarte trist. Îmbătându-l pe tatăl lor, cele două fiice l-au condus la incest. Acesta este un păcat aflat și la noi sub pedeapsă prin lege. Din nefericire, se pare că apare mai des decât este în general cunoscut.

Din această relație păcătoasă au rezultat moabiții și amoniții, popoare care au făcut mult rău copiilor lui Israel. Vedem și aici că răul se pedepsește singur. Acesta este ultimul lucru care ni se spune despre istoria lui Lot și a familiei sale. Este un tablou de avertizare, din care avem și noi de învățat astăzi.

Prin materialism și conformarea cu lumea ne putem cauza atât nouă, cât și familiei noastre, mari pagube spirituale. Așezându-se în Sodoma, Lot s-a adus pe sine și familia sa în mari pericole morale. Am văzut care au fost urmările.

Dar și în locul în care am locuit dintotdeauna, pândesc nenumărate pericole. Pavel le atrăgea credincioșilor din Corint atenția cu privire la acestea. Grecii cunoșteau expresia: Trăiești ca unul din Corint, iar aceasta însemna a duce o viață rea, imorală.

Credincioșii nu puteau evita orice contact cu astfel de oameni. Dar Pavel avertizează totuși cu privire la legăturile între credincioși și necredincioși (2 Corinteni 6). În 1 Corinteni 15.33 spune: „Nu vă amăgiți: Tovărășiile rele strică obiceiurile bune!“ Câți părinți nu sunt atât de ocupați, încât nici nu știu unde și cum își petrec copiii lor timpul liber. Nu știu ce prieteni au, ce citesc și la ce pericole sunt expuși.

Tocmai am auzit de un băiat de șaisprezece ani dintr-o familie de oameni credincioși care a fost condus de prieteni falși spre fapte păcătoase. Părinții au fost îngroziți de ceea ce s-a petrecut. Băiatul a avut mult de suferit. El s-a căit și a rupt legătura cu acei prieteni. Și părinții s-au trezit, pentru că au fost vinovați din cauza neștiinței și a delăsării lor. Ei l-au lăsat prea mult pe fiul lor în voia sa. Acest rău poate fi întâlnit în familii mari și mici. O solicitare prea mare la serviciu este adusă atunci ca scuză. Este aceasta valabilă înaintea lui Dumnezeu, care ne-a dat responsabilitatea pentru educarea copiilor noștri? Să privim la Lot, care a eșuat atât de mult, ca la un exemplu de avertizare!